

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАПОШЉАВАЊУ СТРАНАЦА

Члан 1.

У Закону о запошљавању странаца („Службени гласник РС”, бр. 128/14, 113/17 и 50/18), члан 9. став 1. мења се и гласи:

„Запошљавање странца остварује се под условом да поседује визу за дужи боравак по основу запошљавања, одобрење за привремени боравак или стално настањење и дозволу за рад, ако овим законом није другачије утврђено.”

Члан 2.

После члана 15. додаје се нови члан 15а који гласи:

„Члан 15а

Радна дозвола издата на основу визе за дужи боравак по основу запошљавања издаје се најдуже на период важења визе за дужи боравак по основу запошљавања.”

Члан 3.

У члану 16. став 2. после речи: „странца који има” додају се речи и запета „визу за дужи боравак по основу запошљавања.”.

Члан 4.

У члану 19. став 1. после речи: „на територији Републике” додају се запета и речи: „на основу закљученог уговора о пословно-техничкој сарадњи са страним послодавцем.”.

У ставу 2. тачка 1) мења се и гласи:

„1) визу за дужи боравак по основу запошљавања или одобрење за привремени боравак странца;”.

Тачка 2) брише се.

Додаје се став 6. који гласи:

„Сагласност и мишљење из става 4. овог члана прибавља, по службеној дужности, организација надлежна за послове запошљавања.”

Члан 5.

У члану 21. став 3. после речи: „на период док траје” додају се речи: „виза за дужи боравак по основу запошљавања или”.

Додаје се став 5. који гласи:

„Сагласност и мишљење из става 4. овог члана прибавља, по службеној дужности, организација надлежна за послове запошљавања.”

Члан 6.

У члану 22. став 2. тачка 1) мења се и гласи:

„1) визу за дужи боравак по основу запошљавања или одобрење за привремени боравак;”.

Члан 7.

У члану 23. став 1. после речи: „странца који има” додају се речи: „визу за дужи боравак по основу запошљавања или”.

У ставу 2. тачка 4) брише се.

Члан 8.

У члану 28. додаје се нови став 3. који гласи:

„Изузетно, захтев за продужење радне дозволе из члана 19. став 4. и члана 21. став 4. подноси се организацији надлежној за послове запошљавања најкасније 60 дана пре истека рока важења претходне дозволе.

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Члан 9.

Министар надлежан за послове запошљавања усклађује са одредбама овог закона Правилник о дозволама за рад („Службени гласник РС”, број 63/18), у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 10.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, с тим што се одредбе чл. 1-3, члана 4. став 2, члана 5. став 1, члана 6. и члана 7. став 1. примењују од 1. јануара 2020. године.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у члану 97. тачка 5. Устава Републике Србије, према коме Република Србија, поред осталог, уређује и обезбеђује положај странаца и страних правних лица, као и тачка 8. истог члана, према коме Република Србија уређује и обезбеђује систем у области запошљавања, као и радних односа, заштите на раду, социјалног осигурања и других облика социјалне сигурности.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Основни разлог за доношење овог закона јесте прецизирање одредби закона којим се врши поједностављење поступка издавања дозволе за рад, а у циљу даљег развијања повољнијег пословног окружења и привлачења страних инвестиција.

Предложеним законским изменама врши се поједностављење процедуре, тако што се прописује обједињено поступање Националне службе за запошљавање приликом продужења радне дозволе за упућена лица и радне дозволе за кретање у оквиру привредног друштва. Наиме, радна дозвола за упућена лица и радна дозвола за кретање у оквиру привредног друштва може се продужити најдуже до две године, уз сагласност министарства надлежног за послове запошљавања, а по претходно прибављеном мишљењу министарства надлежног за област којом се уређује делатност послодавца за послове или услуге од интереса за Републику. Предложеним законским изменама прописује се да Национална служба за запошљавање, по службеној дужности, прибавља сагласност и мишљење надлежних министарстава. Обједињавањем поступка прибављања сагласности министарства надлежног за послове запошљавања, као и претходног мишљења министарства надлежног за област којом се уређује делатност послодаваца, знатно је олакшан и убрзан поступак продужења поменутих радних дозвола.

Наиме, подносилац захтева за продужење радне дозволе за упућена лица и за кретање у оквиру привредног друштва, пре самог покретања поступка продужења дозволе прибављао је претходно мишљење надлежног министарства, након чега је подносио Националној служби за запошљавање захтев за продужење радне дозволе.

Предложеним законским изменама, терет прибављања наведене документације пребачен је на Националну службу за запошљавање, чиме је извршено даље поједностављење поступка, а послодавцу знатно олакшан поступак продужења радне дозволе.

Даље, Предлогом закона се даље врши унапређење поступка издавања радне дозволе, тако што се уводи могућност издавања радне дозволе странцу коме је одобрена виза за дужи боравак по основу запошљавања, односно радне дозволе за запошљавање, радне дозволе за упућена лица, радне дозволе за кретање у оквиру привредног друштва, радне дозволе за независног професионалца и радне дозволе за самозапошљавање.

Наиме, Предлог закона прати истовремене измене и допуне Закона о странцима, којим се врши поједностављење поступка приликом прибављања одобрења за привремени боравак и прецизирају прибављање визе за дужи боравак по основу запошљавања. Усклађивањем одредби Закона о запошљавању странаца и Закона о странцима, послодавцу се пружа могућност да током трајања поступка одобрења визе за дужи боравак по основу запошљавања, који се води пред надлежним дипломатско-конзуларним представништвом, покрене поступак за издавање радне дозволе пред Националном службом за запошљавање. Дакле, док је странац још увек у поступку прибављања визе за дужи боравак по основу запошљавања, односно док је још увек у иностранству, послодавац може предузети неопходне активности пред Националном службом за запошљавање у циљу издавања одговарајуће радне дозволе.

Такође, Национална служба за запошљавање ће на основу директне размене службених података са дипломатско-конзуларним представништвом, имати сазнања да су се стекли услови за издавање радне дозволе странцу, на који начин ће се знатно убрзати процедура издавања радне дозволе.

Наведене измене ће допринети бољем позиционирању Републике Србије, у смислу увећаног обима инвестиција у Републику Србију, посебно када је у питању ангажовање висококвалификованих стручњака који обављају послове од интереса за Републику Србију. Увођењем могућности да се странцу коме је издата виза за дужи боравак по основу запошљавања, изда радна дозвола, доприноси се убрзању процедуре прибављања радне дозволе и омогућава се странцу да по доласку у Републику Србију отпочне са пословном делатношћу.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. овог закона мења се члан 9. став 1. тако што се прописује да се запошљавање странца остварује и под условом да поседује визу за дужи боравак по основу запошљавања.

Чланом 2. Предлога закона уводи се нови члан 15а, којим се дефинише да се радна дозвола издата на основу визе за дужи боравак по основу запошљавања, издаје најдуже на период важења визе за дужи боравак по основу запошљавања.

Чланом 3. Предлога закона прецизирано је да се радна дозвола за запошљавање може издати и странцу који поседује визу за дужи боравак по основу запошљавања.

Чл. 4-7. Предлога закона прецизирано је да се радна дозвола за упућена лица, радна дозвола за кретање у оквиру привредног друштва, радна дозвола за независног професионалца и радна дозвола за samozapošljavanje може издати и странцу који поседује визу за дужи боравак по основу запошљавања. Такође, чл. 4. и 5. Предлога закона прецизирано је да Национална служба за запошљавање, по службеној дужности, прибавља мишљење и сагласност надлежних министарстава, на који начин је извршено знатно поједностављење поступка продужења поменутих радних дозвола.

Чл. 8. Предлога закона прецизиран је рок за подношење захтева за продужење радне дозволе за упућена лица и радне дозволе за кретање у оквиру привредног друштва.

Чл. 9. и 10. Предлога закона прописан је рок за усклађивање аката потребних за примену овог закона, као и ступање на снагу Предлога закона осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, осим одредаба чл. 1-3, чл. 4. ст. 2, чл. 5. ст. 1, чл. 6 и чл. 7. ст. 1. које почињу да се примењују од 1. јануара 2020. године. Одложена примена поменутих одредби Предлога закона предвиђена је с обзиром да се исте усклађују са изменама и допунама Закона о странцима које ће такође почети са применом од 1. јануара 2020. године. Одложена примена поменутих одредби Предлога закона неопходна је због потребе успостављања материјално-техничких услова за њихову примену, односно успостављања услова за размену релевантних података између надлежних органа у поступку издавања, односно продужења радних дозвола, и то дипломатско-конзуларних представништава, Министарства унутрашњих послова, Управе за странце, Националне службе за запошљавање и Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања.

IV. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити финансијска средства у буџету Републике Србије за ову ни за наредне две фискалне године.

V. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Доношење овог закона по хитном поступку предлаже се у складу са чланом 167. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 – пречишћени текст), а ради спречавања штетних последица по рад органа и организација, буџет Републике Србије, односно ради поједностављења административних поступака приликом издавања дозволе за рад странцима, с циљем стварања још повољнијег пословног окружења и даљег привлачења страних инвестиција, као једног од приоритета Владе.

Кроз увођење могућности издавања радне дозволе странцу на основу одобрене визе за дужи боравак по основу запошљавања, стварају се услови за ефикаснијим поступањем Националне службе за запошљавање, тако што ће послодавцу бити омогућено да током трајања поступка одобрења захтева за издавање визе за дужи боравак по основу запошљавања, покрене поступак издавања радне дозволе пред Националном службом за запошљавање. На наведени начин, доћи ће до убрзања процедуре прибављања радне дозволе за запошљавање, радне дозволе за упућена лица, радне дозволе за кретање у оквиру привредног друштва, радне дозволе за независног професионалца и радне дозволе за самозапошљавање и биће омогућено страним држављанима да одмах по доласку у Републику Србију отпочну са обављањем пословне делатности.

Такође, кроз обједињено поступање Националне службе за запошљавање у поступку продужења радне дозволе за упућена лица и радне дозволе за кретање у оквиру привредног друштва врши се поједностављење и убрзање самог поступка продужења радних дозвола.

У вези са напред наведеним, предлаже се доношење закона по хитном поступку.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА ЗАКОНА О ЗАПОШЉАВАЊУ СТРАНАЦА КОЈЕ СЕ
МЕЊАЈУ И ДОПУЊУЈУ

2. Запошљавање странаца

Члан 9.

~~Запошљавање странца остварује се под условом да поседује одобрење за привремени боравак без обзира на временско трајање боравка или стално настањење у складу са законом и дозволу за рад у складу са овим законом, ако овим законом није другачије утврђено.~~

ЗАПОШЉАВАЊЕ СТРАНЦА ОСТВАРУЈЕ СЕ ПОД УСЛОВОМ ДА ПОСЕДУЈЕ ВИЗУ ЗА ДУЖИ БОРАВАК ПО ОСНОВУ ЗАПОШЉАВАЊА, ОДОБРЕЊЕ ЗА ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК ИЛИ СТАЛНО НАСТАЊЕЊЕ И ДОЗВОЛУ ЗА РАД, АКО ОВИМ ЗАКОНОМ НИЈЕ ДРУГАЧИЈЕ УТВРЂЕНО.

Докази о испуњавању услова за запошљавање странца у складу са овим законом обавезно се чувају у пословном простору у коме странац ради.

ЧЛАН 15А

РАДНА ДОЗВОЛА ИЗДАТА НА ОСНОВУ ВИЗЕ ЗА ДУЖИ БОРАВАК ПО ОСНОВУ ЗАПОШЉАВАЊА ИЗДАЈЕ СЕ НАЈДУЖЕ НА ПЕРИОД ВАЖЕЊА ВИЗЕ ЗА ДУЖИ БОРАВАК ПО ОСНОВУ ЗАПОШЉАВАЊА.

а) Радна дозвола за запошљавање

Члан 16.

Радна дозвола за запошљавање издаје се на захтев послодавца, у складу са стањем на тржишту рада, под условима да послодавац:

1) пре подношења захтева за радну дозволу за запошљавање није отпуштао запослене услед технолошких, економских или организационих промена на радним местима за које се тражи радна дозвола за запошљавање, у складу са прописима о раду;

2) десет дана пре подношења захтева за радну дозволу за запошљавање није пронашао држављане Републике, лица која имају слободан приступ тржишту рада или странца са личном радном дозволом, одговарајућих квалификација са евиденције организације надлежне за послове запошљавања;

2а) изузетно од одредбе става 1. тачка 2) овог члана, када је то у интересу Републике Србије или то налажу међународно прихваћене обавезе, министар надлежан за послове запошљавања може одредити и рок краћи од десет дана;

3) приложи предлог уговора о раду или другог уговора којим се остварују права по основу рада, у складу са законом.

Радна дозвола за запошљавање издаје се за запошљавање странца који има ВИЗУ ЗА ДУЖИ БОРАВАК ПО ОСНОВУ ЗАПОШЉАВАЊА, одобрење за привремени боравак и испуњава све услове из захтева послодавца који се односе на одговарајућа знања и способности, квалификације, претходно искуство и др.

Изузетно, када је то у интересу Републике Србије или то налажу међународно прихваћене обавезе, привремена радна дозвола за запошљавање може се издати странцу који испуњава све услове из захтева послодавца који се односе на одговарајућа знања и способности, квалификације, претходно искуство и др.,

уз претходно прибављену сагласност министра надлежног за унутрашње послове, под условом да је странац поднео захтев за привремени боравак.

Радна дозвола за запошљавање из става 3. овог члана издаје се за период који не може бити дужи од 45 дана.

Радна дозвола за запошљавање издаје се за планирани период запослења, а најдуже док траје привремени боравак.

Члан 19.

Радна дозвола за упућена лица запослена код страног послодавца издаје се на захтев послодавца ради обављања послова или вршења услуга на територији Републике, НА ОСНОВУ ЗАКЉУЧЕНОГ УГОВОРА О ПОСЛОВНО-ТЕХНИЧКОЈ САРАДЊИ СА СТРАНИМ ПОСЛОДАВЦЕМ, у складу са овим законом.

Услов за издавање радне дозволе из става 1. овог члана јесте да странац има:

1) одобрење за привремени боравак странца;

1) ВИЗУ ЗА ДУЖИ БОРАВАК ПО ОСНОВУ ЗАПОШЉАВАЊА ИЛИ ОДОБРЕЊЕ ЗА ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК СТРАНЦА;

~~2) закључен уговор послодавца за кога се обављају послови или врше услуге и страног послодавца који обавезно садржи место и рок за обављање посла;~~

3) 2) доказ да је упућено лице запослено код страног послодавца најмање једну годину;

4) 3) акт о упућивању на привремени рад у Републику којим се утврђује начин остваривања права и обавеза из рада, као и начин смештаја и исхране за време боравка и рада у Републици.

Радна дозвола из става 1. овог члана издаје се за период за који је закључен уговор између послодавца за кога се врше услуге и страног послодавца, али не дуже од годину дана.

Радна дозвола за упућена лица може се продужити најдуже до две године, уз сагласност министарства надлежног за послове запошљавања, а по претходно прибављеном мишљењу министарства надлежног за област којом се уређује делатност послодавца за послове или услуге од интереса за Републику.

Изузетно од ст. 1-3. овог члана, радна дозвола за упућена лица од стране страног послодавца регистрованог за обављање делатности у држави са којом Република има закључен међународни уговор којим се уређује упућивање, издаје се у поступку, сагласно условима и за период утврђен тим споразумом.

САГЛАСНОСТ И МИШЉЕЊЕ ИЗ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА ПРИБАВЉА, ПО СЛУЖБЕНОЈ ДУЖНОСТИ, ОРГАНИЗАЦИЈА НАДЛЕЖНА ЗА ПОСЛОВЕ ЗАПОШЉАВАЊА.

Члан 21.

Радна дозвола за кретање у оквиру привредног друштва регистрованог у иностранству издаје се на захтев огранка, односно зависног друштва које је регистровано у Републици, у циљу привременог упућивања, односно премештања запосленог на рад у тај огранак, односно зависно друштво, под условом да је лице код страног послодавца запослено најмање годину дана на пословима руководиоца, менаџера или специјалисте за поједине области (кључно особље), као и да ће у Републици обављати исте послове.

Изузетно од услова предвиђених у ставу 1. овог члана, радна дозвола за кретање у оквиру привредног друштва регистровано у иностранству издаје се и на захтев огранка, односно зависног друштва које је регистровано у Републици, у циљу привременог упућивања, односно премештања запосленог приправника на рад у ту организациону јединицу, односно зависно друштво.

Радна дозвола из ст. 1. и 2. овог члана издаје се под условима утврђеним у члану 19. овог закона на период док траје ВИЗА ЗА ДУЖИ БОРАВАК ПО ОСНОВУ ЗАПОШЉАВАЊА ИЛИ привремени боравак, али не дуже од једне године.

Радна дозвола за кретање у оквиру привредног друштва може се продужити најдуже до две године, уз сагласност министарства надлежног за послове запошљавања, а по претходно прибављеном мишљењу министарства надлежног за област којом се уређује делатност послодавца за послове или услуге од интереса за Републику.

САГЛАСНОСТ И МИШЉЕЊЕ ИЗ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА ПРИБАВЉА, ПО СЛУЖБЕНОЈ ДУЖНОСТИ, ОРГАНИЗАЦИЈА НАДЛЕЖНА ЗА ПОСЛОВЕ ЗАПОШЉАВАЊА.

Члан 22.

Радна дозвола за независног професионалца издаје се на захтев послодавца, односно крајњег корисника услуга.

Радна дозвола из става 1. овог члана издаје се ако независни професионалац поседује:

1) ~~одобрење за привремени боравак;~~

1) ВИЗУ ЗА ДУЖИ БОРАВАК ПО ОСНОВУ ЗАПОШЉАВАЊА ИЛИ ОДОБРЕЊЕ ЗА ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК;

2) закључен уговор са послодавцем или крајњим корисником услуга који обавезно садржи рок за обављање посла;

3) одговарајуће високо образовање и/или техничке квалификације и прописано радно искуство у струци.

Радна дозвола из става 1. овог члана издаје се на период потребан за обављање посла, али не дуже од годину дана.

в) Радна дозвола за самозапошљавање

Члан 23.

Радна дозвола за самозапошљавање издаје се на захтев странца који има ВИЗУ ЗА ДУЖИ БОРАВАК ПО ОСНОВУ ЗАПОШЉАВАЊА ИЛИ одобрење за привремени боравак у Републици.

У поступку издавања радне дозволе за самозапошљавање, уз захтев странац доставља:

1) изјаву о врсти, трајању и обиму активности којима планира да се бави;

2) доказ да има одговарајуће квалификације за обављање конкретне делатности;

3) предуговор или уговор којим се доказује право власништва или закупа над пословним простором у коме ће се обављати делатност;

~~4) доказ да располаже одговарајућом опремом за обављање конкретне делатности;~~

5) 4) изјаву о броју и структури лица која планира да запосли, посебно држављана Републике, лица која имају слободан приступ тржишту рада и странаца са личном радном дозволом.

Радна дозвола за самозапошљавање издаје се на период док траје одобрење за привремени боравак, а најдуже на годину дана уз могућност продужења под условом да странац докаже да наставља обављање истог посла под условима под којима је добио дозволу.

Странац који добије радну дозволу за самозапошљавање у обавези је да започне обављање послова за које је радна дозвола издата у року од 90 дана од дана добијања те дозволе.

Члан 28.

Захтев за издавање, односно продужење дозволе за рад, подноси се организацији надлежној за послове запошљавања према месту привременог боравак или сталног настањена странца, односно према седишту послодавца или месту где се рад обавља, у зависности од врсте дозволе за рад.

Захтев за продужење дозволе за рад подноси се најраније 30, а најкасније пре истека рока важења претходне дозволе.

ИЗУЗЕТНО, ЗАХТЕВ ЗА ПРОДУЖЕЊЕ РАДНЕ ДОЗВОЛЕ ИЗ ЧЛАНА 19. СТАВ 4. И ЧЛАНА 21. СТАВ 4. ПОДНОСИ СЕ ОРГАНИЗАЦИЈИ НАДЛЕЖНОЈ ЗА ПОСЛОВЕ ЗАПОШЉАВАЊА НАЈКАСНИЈЕ 60 ДАНА ПРЕ ИСТЕКА РОКА ВАЖЕЊА ПРЕТХОДНЕ ДОЗВОЛЕ.

Начин издавања, односно продужења дозволе за рад, начин доказивања испуњености услова утврђених овим законом, потребне доказе за издавање односно продужење дозволе за рад, облик и садржину дозволе за рад прописује министар надлежан за послове запошљавања.

САМОСТАЛНИ ЧЛАНОВИ

ЧЛАН 9.

МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА ПОСЛОВЕ ЗАПОШЉАВАЊА УСКЛАЂУЈЕ СА ОДРЕДБАМА ОВОГ ЗАКОНА ПРАВИЛНИК О ДОЗВОЛАМА ЗА РАД („СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС”, БРОЈ 63/18), У РОКУ ОД 90 ДАНА ОД ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА.

ЧЛАН 10.

ОВАЈ ЗАКОН СТУПА НА СНАГУ ОСМОГ ДАНА ОД ДАНА ОБЈАВЉИВАЊА У „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ”, С ТИМ ШТО СЕ ОДРЕДБЕ ЧЛ. 1-3, ЧЛАНА 4. СТАВ 2, ЧЛАНА 5. СТАВ 1, ЧЛАНА 6. И ЧЛАНА 7. СТАВ 1. ПРИМЕЊУЈУ ОД 1. ЈАНУАРА 2020. ГОДИНЕ.

**ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА
СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ**

1. Овлашћени предлагач прописа: Влада

Обрађивач: Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања

2. Назив прописа

Предлог закона о изменама и допунама Закона о запошљавању странаца

Draft Law on Amendments and Additions to the Law on Employment of Foreigners

3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум):

а) Одредба Споразума која се односи на нормативну садржину прописа,
Наслов V Кретање радника, пословно настањивање, пружање услуга, кретање капитала
Поглавље I Кретање радника
Члан 49,
Поглавље II Пословно настањивање
Члан 53 и 58

- б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума,**
- в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума,**
- г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума,**
- д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.**

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:

- а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,**
- б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,**
- в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,**
- г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,**
- д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније.**

Приликом доношења Закона о запошљавању странаца извршено је усклађивање са релевантним прописима Европске уније. Предложеним изменама и допунама Закона о запошљавању странаца не врши се усклађивање, већ се само прецизирају одредбе овог закона, којима се врши поједностављење и скраћење поступка издавања радне дозволе.

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/ЕЗ, али се не врши и пренос те одредбе директиве).

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

Не.

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?

Да.

8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености.

С обзиром да се Предлогом закона о изменама и допунама Закона о запошљавању странаца не врши усклађивање са одговарајућим прописима Европске уније, нису извршене консултације са Европском комисијом.